

599

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OBRONY NARODOWEJ

z dnia 14 października 1996 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie dozoru technicznego dla urządzeń technicznych o szczególnej konstrukcji, sposobie eksploatacji lub przeznaczeniu, objętych wojskowym dozorem technicznym.

Na podstawie art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 19 listopada 1987 r. o dozoru technicznym (Dz. U. Nr 36, poz. 202 i z 1995 r. Nr 104, poz. 515) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Obrony Narodowej z dnia 17 lutego 1992 r. w sprawie dozoru technicznego dla urządzeń technicznych o szczególnej konstrukcji, sposobie eksploatacji lub przeznaczeniu, objętych wojskowym dozorem technicznym (Dz. U. Nr 20, poz. 81), w § 19 w ust. 2 kropkę umieszczoną na końcu zdania zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) zbiorniki przenośne i zbiorniki bezciśnieniowe — powinny posiadać zaświadczenie wydane przez organ dozoru technicznego, uprawniające do napełniania (opróżniania) zbiorników określonego rodzaju (typu urządzenia), kategorii gazu lub cieczy oraz metody napełniania zbiorników na gazy skroplone.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia.

Minister Obrony Narodowej: *S. Dobrzański*

600

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU

z dnia 30 września 1996 r.

w sprawie warunków uzyskania uprawnień, sposobu obliczania, szczegółowych zasad i trybu wypłacania w 1996 r. oston socjalnych z tytułu urlopów górniczych, zasiłków socjalnych i jednorazowych wypłat dla pracowników górnictwa.

Na podstawie art. 21 ust. 2 ustawy budżetowej na rok 1996 z dnia 1 lutego 1996 r. (Dz. U. Nr 19, poz. 87) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rozporządzenie dotyczy pracowników górnictwa wykonujących pracę pod ziemią — z wyjątkiem kierowników zakładów pracy — objętych zamiarem zwolnień lub zwalnianych z przyczyn dotyczących zakładu pracy oraz osób już korzystających z oston socjalnych z powodu:

- 1) likwidacji kopalń węgla kamiennego, Kopalni Soli „Bochnia” w Bochni oraz Kopalni Rud Cynku i Ołowiu „Bolesław” w Bukownie,
- 2) zmniejszenia zatrudnienia w przedsiębiorstwach robót górniczych i Przedsiębiorstwie Budowy Szybów w Bytomiu, objętych w dniu wejścia w życie rozporządzenia Układem zbiorowym pracy dla pracowników zakładów górniczych z dnia 21 grudnia 1991 r., spowodowanego likwidacją kopalń węgla kamiennego, w których przedsiębiorstwa te prowadziły roboty podziemne.

2. Przepisy rozporządzenia mogą być stosowane do pracowników zwalnianych z czynnych kopalń węgla kamiennego, jeśli na ich miejsce zostaną przyjęci pracownicy z likwidowanych kopalń węgla kamiennego, którzy nie skorzystali z oston socjalnych w tych kopalniach.

3. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) ostonie socjalnej — rozumie się przez to świadczenie socjalne oraz deputat węglowy, nagrodę z okazji Dnia Górnika, dodatkową nagrodę roczną wynikającą z Karty górnika i świadczenia z funduszu świadczeń socjalnych, jednorazowy ekwiwalent pieniężny za urlop górniczy, jednorazową odprawę socjalną, zasiłek socjalny, jednorazową odprawę zasiłkową,
- 2) pracownikach — rozumie się przez to pracowników, którzy prace pod ziemią mają określoną w umowie o pracę zawartą na czas nie określony i którzy pracę tę wykonywali w pełnym wymiarze czasu pracy w okresie co najmniej trzech miesięcy przed otrzymaniem ostony socjalnej,
- 3) kopalniach węgla — rozumie się przez to kopalnie węgla kamiennego oraz przedsiębiorstwa robót górniczych i Przedsiębiorstwo Budowy Szybów w Bytomiu,
- 4) likwidacji kopalni — rozumie się przez to likwidację całości lub części kopalni węgla kamiennego.

§ 2. 1. Decyzję o przyznaniu pracownikowi ostony socjalnej podejmuje pracodawca.

2. Prawo do pobierania osłon socjalnych ustaje z chwilą nabycia uprawnień emerytalnych.

§ 3. 1. Pracownikowi, któremu ze względu na wiek, łączny staż pracy lub staż pracy pod ziemią wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy brakuje nie więcej niż trzy lata do spełnienia warunków umożliwiających uzyskanie prawa do emerytury, w tym bez względu na wiek, może być przyznany urlop górniczy do czasu osiągnięcia uprawnień emerytalnych, pod warunkiem złożenia przez pracownika oświadczenia o wyrażeniu zgody na rozwiązanie stosunku pracy z dniem zakończenia urlopu górniczego.

2. Postanowienia ust. 1 mogą mieć zastosowanie do pracowników nie objętych zamiarem zwolnienia, na ich wniosek, za zgodą pracodawcy.

3. Osoba korzystająca z urlopu górniczego otrzymuje świadczenie socjalne, deputat węglowy oraz nagrodę z okazji Dnia Górnika i dodatkową nagrodę roczną wynikającą z Karty górnika oraz świadczenia z funduszu świadczeń socjalnych.

4. Od świadczenia socjalnego, deputatu węglowego oraz dodatkowej nagrody rocznej wynikającej z Karty górnika pracodawca odprowadza składkę na ubezpieczenie społeczne.

§ 4. 1. Świadczenie socjalne jest wypłacane w kwocie stanowiącej 55% miesięcznego ekwiwalentu pieniężnego obliczonego jak wynagrodzenie za urlop wypoczynkowy, w każdym miesiącu trwania urlopu górniczego, nie później niż w terminie wypłaty wynagrodzeń u pracodawcy, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. W kopalniach węgla:

- 1) miesięczne świadczenie socjalne w I kwartale 1996 r. nie może być niższe od 629,20 zł brutto,
- 2) świadczenie socjalne jest waloryzowane kwartalnie wskaźnikiem wzrostu wynagrodzeń obciążających koszty — bez nagród rocznych — określonym w pkt 3, z tym że kwota świadczenia socjalnego nie może być niższa od kwoty wypłaconej w miesiącu przed waloryzacją,
- 3) wskaźnik wzrostu wynagrodzeń, o którym mowa w pkt 2, na kolejny kwartał ustala się jako stosunek przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia obciążającego koszty — bez nagród rocznych — pracowników kopalń zatrudnionych pod ziemią, z ostatniego kwartału przed kwartałem, na który wskaźnik jest ustalany, do analogicznego miesięcznego wynagrodzenia za kwartał przedostatni,
- 4) wysokość świadczenia socjalnego z tytułu urlopu górniczego na kolejny kwartał ustala się jako iloczyn kwoty świadczenia otrzymywanego w kwartale poprzednim i wskaźnika wzrostu wynagrodzeń,
- 5) waloryzacja świadczenia socjalnego dla osoby, której przyznano urlop górniczy w danym kwartale, rozpoczyna się od następnego kwartału.

§ 5. 1. Osoba, której przyznano urlop górniczy, może — na swój wniosek — otrzymać jednorazowy ekwi-

walent pieniężny za urlop górniczy w wysokości stanowiącej iloczyn miesięcznego świadczenia socjalnego oraz liczby miesięcy pozostających do zakończenia okresu, na który świadczenie przyznano.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, powinien zawierać prośbę o rozwiązanie umowy o pracę na mocy porozumienia stron z dniem wypłaty jednorazowego ekwiwalentu pieniężnego za urlop górniczy; wyrażenie przez pracodawcę zgody na wypłatę tego ekwiwalentu jest równoznaczne ze zgodą na rozwiązanie umowy o pracę i z zakończeniem urlopu górniczego.

§ 6. 1. Pracownikowi nie uprawnionemu do urlopu górniczego, któremu nie zaproponowano nowego zatrudnienia, przysługuje zasiłek socjalny wypłacany miesięcznie, w wysokości 55% miesięcznego ekwiwalentu pieniężnego obliczonego jak wynagrodzenie za urlop wypoczynkowy, w okresie nie dłuższym niż dwa lata, licząc od następnego miesiąca po miesiącu, w którym nastąpiło rozwiązanie umowy o pracę, z zastrzeżeniem ust. 2-4.

2. W kopalniach węgla miesięczny zasiłek socjalny w I kwartale 1996 r. nie może być niższy od 572 zł brutto.

3. Zasiłek w kopalniach węgla jest waloryzowany kwartalnie według zasad określonych w § 4 ust. 2 pkt 2-5.

4. Z uprawnienia do zasiłku socjalnego można korzystać wielokrotnie w łącznym wymiarze nie przekraczającym 24 miesięcy; od zasiłku socjalnego pracodawca odprowadza składkę na ubezpieczenie społeczne.

§ 7. 1. Otrzymującemu świadczenie socjalne albo zasiłek socjalny, który samodzielnie, z własnej inicjatywy znajdzie nowe zatrudnienie u pracodawcy nie uprawnionego do stosowania osłon socjalnych — z wyłączeniem każdej pracy pod ziemią — i zgłosi ten fakt podmiotowi zobowiązanemu do wypłacenia świadczenia socjalnego lub zasiłku socjalnego, przysługuje:

- 1) 50% przyznanego świadczenia socjalnego lub zasiłku socjalnego, wypłacanego jednak nie dłużej niż do końca okresu, na który świadczenie lub zasiłek przyznano, albo
- 2) jednorazowa odprawa socjalna lub zasiłkowa w wysokości stanowiącej iloczyn 50% przyznanego świadczenia socjalnego lub zasiłku socjalnego oraz liczby pełnych miesięcy, które pozostały do końca okresu, na który świadczenie lub zasiłek przyznano.

2. Niezgłoszenie faktu podjęcia zatrudnienia w terminie jednego miesiąca od dnia podjęcia pracy oraz podjęcie każdej pracy pod ziemią powoduje utratę prawa do osłon socjalnych określonych w rozporządzeniu.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1996 r.

Minister Przemysłu i Handlu: w z. *M. Woźniakowski*

601

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA TRANSPORTU I GOSPODARKI MORSKIEJ

z dnia 10 października 1996 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie zaliczenia dróg do kategorii dróg wojewódzkich w województwach białostockim, bielskim, ciechanowskim, częstochowskim, katowickim, kieleckim, krośnieńskim, łomżyńskim, nowosądeckim, ostrołęckim, piłskim, piotrkowskim, poznańskim, przemyskim, siedleckim, sieradzkim, suwalskim, rzeszowskim, tarnowskim i zielonogórskim.

Na podstawie art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. Nr 14, poz. 60, z 1988 r. Nr 19, poz. 132, z 1989 r. Nr 35, poz. 192, z 1990 r. Nr 34, poz. 198, z 1991 r. Nr 75, poz. 332, z 1993 r. Nr 47, poz. 212 i z 1994 r. Nr 127, poz. 627) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Komunikacji z dnia 14 lipca 1986 r. w sprawie zaliczenia dróg do kategorii dróg wojewódzkich w województwach białostockim, bielskim, ciechanowskim, częstochowskim, katowickim, kieleckim, krośnieńskim, łomżyńskim, nowosądeckim, ostrołęckim, piłskim, piotrkowskim, poznańskim, przemyskim, siedleckim, sieradzkim, suwalskim, rzeszowskim, tarnowskim i zielonogórskim (Dz. U. Nr 30, poz. 151, z 1994 r. Nr 109, poz. 525 oraz z 1996 r. Nr 2, poz. 13, Nr 75, poz. 359 i Nr 95, poz. 439) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w załączniku nr 9 Wykaz dróg wojewódzkich — województwo nowosądeckie w części „A. Drogi zamiejskie” skreśla się wyrazy „25 122 Gładyszów — Krzywa”,
- 2) w załączniku nr 10 Wykaz dróg wojewódzkich — województwo ostrołęckie w części „A. Drogi zamiejskie” w nazwie drogi 28 163 Troszyn — Kleczkowo — Radgoszcz skreśla się wyraz „Radgoszcz”,
- 3) w załączniku nr 14 Wykaz dróg wojewódzkich — województwo przemyskie w części „A. Drogi zamiejskie” skreśla się wyrazy „33 118 Gać — Ostrów”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Transportu i Gospodarki Morskiej:

B. Liberadzki

Egzemplarze bieżące i z lat ubiegłych oraz załączniki można nabywać na podstawie nadesłanego zamówienia w Wydziale Wydawnictw i Poligrafii Gospodarstwa Pomocniczego Urzędu Rady Ministrów, ul. Powsińska 69/71, 02-903 Warszawa

Reklamacje z powodu niedoręczenia poszczególnych numerów zgłaszać należy na piśmie do Wydziału Wydawnictw i Poligrafii Gospodarstwa Pomocniczego Urzędu Rady Ministrów, ul. Powsińska 69/71, 02-903 Warszawa, do 15 dni po otrzymaniu następnego kolejnego numeru

O wszelkich zmianach nazwy prenumeratora lub adresu prosimy niezwłocznie informować na piśmie Wydział Wydawnictw i Poligrafii Gospodarstwa Pomocniczego Urzędu Rady Ministrów

Wydawca: Urząd Rady Ministrów

Redakcja: Departament Prawny, 00-583 Warszawa, Al. Ujazdowskie 1/3, P-29

Skład, druk i kolportaż: Wydział Wydawnictw i Poligrafii Gospodarstwa Pomocniczego URM
02-903 Warszawa, ul. Powsińska 69/71, tel. 694-67-50, 694-67-52 i 694-67-03, fax 694-62-06

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Wydziale Wydawnictw i Poligrafii Gospodarstwa Pomocniczego URM, Warszawa, ul. Powsińska 69/71